

TORONYIRÁNY

XIX. 31.

2025. augusztus 3.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 18. vasárnap

Augusztus 6. Urunk színeváltozása

Augusztus 9. A keresztről nevezett Szent Terézia Benedikta szűz és vértanú, Európa társvédőszentje

Gyűjtögető életmódot folytatunk mi, mai emberek is, hasonlóan az őseimbekhez. A különbség kettőnk között az, hogy ők megélhetésükért, mindennapi kenyerükért gyűjtögettek, mi pedig...? Egyszer csak valahol a világon elkezdődött a szórakoztató és tartalékoló gyűjtés, végül – ki tudja, mikor – a birtoklás kielégülésére szolgáló gyűjtés. Bírni, birtokolni valamit csupán a birtoklás öröméért: pusztán emberileg nézve is visszas dolog.

Jézus nem ijesztgetni akar a halállal. Csak azt akarja, hogy életünket minden vonatkozásban, az anyagi javak vonatkozásában is gondoljuk át alaposan. Vizsgáljuk meg az anyagi javakhoz való kapcsolatunkat, ragaszkodásunkat.

A gazdagság veszélye abban áll, hogy azt, amink van, összetévesztjük azzal, ami vagyunk. Azt gondoljuk, hogy több vagyunk, ha többet birtokolunk.

Istenben gazdagodni viszont azt jelenti, hogy személyiségünk lesz több Istennel, a hittel, Isten ajándékaival. A kegyelmi gazdagság nem vész el a halállal, hanem még inkább növekszik. Tudták ezt jól Assisi Szent Ferenc, Árpádházi Szent Erzsébet és Szent Margit, Kalkuttai Teréz anya és Legér kardinális (a belpoklosok közt Afrikában), a szeretet misszionáriusai és annyian mások, akik nálunk tökéletesebben megértették az evangéliumot. És ezért nálunk boldogabbak is voltak.

Csanád Béla

Az Imaapostolság szándéka:

A közösségi együttélésért - Imádkozunk, hogy a társadalmak, amelyekben egyre nehezebb az együttélés, ne essenek áldozatul etnikai, politikai, vallási vagy ideológiai küzdelmeknek.

A szentmise olvasmányai

- Préd 1,2;2,21-23** Ha múlandó életünk eseményeit, erőfeszítéseit csak önmagunk zárt rendszerén belül szemléljük, akkor minden hiábavalónak, feleslegesnek és értelmetlennek tűnik.
- Kol 3,1-5.9-11** Ha részeseivé váltunk a Feltámadt Krisztus győzelmének, akkor elsősorban az általa képviselt és nyújtott értékekre irányuljon a figyelmünk.
- Lk 12,13-21** Jézus egy példabeszéddel buzdítja követőit a kapzsiság elkerülésére.

Óvás a kapzsiságtól

A perikópa két részre tagolódik. Az első egységben (13-15. v.) Jézus elutasítja azt a kérést, hogy örökösödési kérdésben a döntőbíró szerepét töltsse be. A második részben (16-21. v.) pedig egy példabeszéddel arra mutat rá, hogy az anyagi javak bősége nem biztosítja abszolút módon az életet. A két egységet a 15. vers mondása kapcsolja össze. Egyrészt óv a kapzsiságtól, amely végeredményben a megelőző örökösödési kérdés hátterében is áll. Másrészt rámutat arra, hogy az élet biztosítékát nem szabad az anyagi javakban keresni. Ezt a gondolatot szemlélteti azután az oktan gazdagról szóló példabeszéd. Egyik egységnek sincs szinoptikus párhuzama, tehát Lukács egyéni forrásából (SLK) való. Az előző beszéddel szemben, amelynek tartalma kizárólag a tanítványokhoz szólt, a mostani jelenetben a sokaság közvetlenebb szerepet kap. Éppen a tömegből kiált valaki Jézushoz. Már a megszólítás („Mester”) is azt jelzi, hogy Jézust írástudónak tartja. Kérésének tartalma még inkább világossá teszi ezt. Azt kéri ugyanis tőle, hogy örökösödési ügyben legyen döntőbíró. Az ilyen jellegű kérés nem volt szokatlan az akkori Palesztinában. Az írástudók nemcsak teológiai, hanem jogi kérdésekben is szakembereknek számítottak, s ezért az egyszerű emberek hozzájuk fordultak vitás kérdéseikkel. A jelen esetben Jézusnak az őt megszólító személy testvérét örökösödési ügyben kellene figyelmeztetnie. Ebből arra lehet következtetni, hogy az idősebb testvér nem adta meg öccsének a neki járó részt. A Mtörv 21,17 szerint az idősebb testvér örökölte az ingóságok 2/3-át, a fiatalabb pedig az 1/3-ot. Jézusnak, mint kompetens döntőbírónak erre a kötelességére kellene felszólítani a fivért. Jézus azonban határozottan és egyértelműen elutasítja a kérést. Válasza a Kiv 2,14 tartalmára emlékeztet. Szavaiból világossá válik, hogy a korabeli írástudókkal ellentétben, világi kérdésekben, anyagi és pénzügyi dolgokban nem kíván döntőbíró lenni.

Küldetése egészen más jellegű: Isten uralmának hirdetésére irányul. A kérés elutasítása után Jézus a nagyobb létszámú hallgatósághoz fordul. Először is a kapzsiságtól óvja őket. Az előző párbeszéd összefüggésében úgy tűnik, hogy Jézus az örökséget követelő személy kérésében is a kapzsiság megnyilvánulását látja. Megjegyezzük, hogy a „kapzsiság” (pleonexia) fogalma gyakran szerepel az őskeresztény levelek buzdító részeiben (Róm 1,29; 2Kor 9,5; Ef 4,19; 5,3), sőt egyes esetekben a bálványimádással egyenértékű (1Kor 5,10; Kol 3,5). A mondás második felében problémát jelent a görög szöveg bonyolult megfogalmazása, amelyet nagyon nehéz szó szerint lefordítani. Az alapértelem ennek ellenére világos: az anyagi javak bősége nem biztosítja az életet. A következő példabeszéd alapján elsősorban a földi életre kell itt gondolnunk. A példabeszéd szereplője egy gazdag földbirtokos, aki igen kedvező aratás előtt áll. Olyan bőséges termésre számíthat, amelyet a már meglevő csűrök nem tudnak befogadni. Ebben a helyzetben olyan megoldást keres, amely által a termést megtarthatja önmagának. Monológba kezd, melynek eredményeképpen megszületik a döntés. Lebontja csüreit, s helyettük nagyobbakat épít, amelyekben el tudja majd helyezni a gabonát és minden más terményt. Úgy gondolja, hogy ezzel minden el is lesz intézve: élete a megtelt új csűrök alapján biztonságban lesz, s gondok nélkül élvezheti azt. Az önmaga számára tett felszólítások – „Pihenj, egyél, igyál és légy vidám!” – realizitikus képekkel mutatják be azt az életformát, amelyet a gazdag ember az anyagi bőség tudatában megvalósítani kíván. Feltűnő, hogy életében sem Istennek, sem az embertársaknak nincs helye. Kizárólag önmagával beszélget, egyedül ő maga akarja biztosítani élete nyugalmát. A példabeszéd csattanója az, hogy a számításból kirekesztett Isten beleszól a gazdag monológjába, és megghiúsítja terveit. Már a megszólítás („Esztelen”) is mutatja az előzőleg szemléltetett életfelfogás helytelenségét. Egyedül Isten az élet Ura. Oktalan az, aki úgy gondolja, hogy nélküle biztosítani tudja magának a földi életet (vö. Zsolt 14,1). Ugyancsak oktan az, aki elfeledkezik arról, hogy élete véges. A példabeszédben Isten éppen azt hirdeti meg a gazdag számára, hogy már a most következő éjszakán bekövetkezik az elfelejtett halál. A „számon kéri lelkedet” megfogalmazás körülírás, amely Isten cselekedetét juttatja kifejezésre. Az önmagát biztonságban érző gazdagnak tudnia kell tehát, hogy nemsokára Isten ítélőszéke elé kell állnia. Isten kijelentését retorikus kérdés követi (20. v.), amely az összegyűjtött vagyon további sorsára irányul. A kérdés nem örökösödési problémát vet fel, hanem a földbirtokos felfogásának az oktalanságát emeli ki még jobban. Az anyagi javak, melyekbe reményét vetette, a halál után semmit sem használnak neki. Hasonló megfogalmazás olvasható az egyik ószövetségi zsoltárban is: „Az ember elenyészik, mint az árnyék. Olyan a vagyona is, amit gyűjtött, mint a fuvlat, s nem tudja, ki öröklí majd” (Zsolt 39,7). A 21. vers már nem a példabeszéd része, hanem annak rövid, buzdító jellegű értelmezése. A mondás azt a következtetést vonja le az előző történetből, hogy ne önmagunk számára gyűjtsünk kincseket, hanem törekedjünk Isten előtt gazdaggá válni. Azt, hogyan lehet valaki Isten előtt gazdag, csak később, a 33-34. versek tartalmából tudjuk meg: el kell adnia a meglevő vagyonát, és árát alamizsnaként ki kell osztani a szegényeknek. A gondolat igen hangsúlyos a harmadik evangéliumban. Lukács gyakran helyezi előtérbe az anyagi javak helyes használatának a kérdését (vö. 16,9. 13; 18,22; 19,8).

Kocsis Imre

Bízzatok a szeretetben

Kis kézikönyv tudatos szülők számára (1.)

Rovatunkban a neveléssel kapcsolatos témákkal foglalkozunk a Don Bosco Kiadó által e témában megjelentetett kiadványok ismertetésével, a kiadó engedélyével. Mostani számunktól a „Bízzatok a szeretetben” című kiadványból folytatásokban közlünk részleteket. A mű segítséget próbál nyújtani abban, hogy a szülők úgy nézzenek gyermekeikre, mintha először látnák őket. A következőkben olyan emberek szavai olvashatók, akik gyermekükkel kapcsolatban mást tapasztaltak, mint amit megálmodtak. Azt tanácsoljuk az olvasóknak, időzzenek el minden szónál, amely új nekik és megnevetetik vagy esetleg egy kicsit bántja őket.

Azt hiszem, sokan örömmel vették észre, hogy a könyv címe, Giorgio Gaber egyik dalának egy sora: „Bízzatok a szeretetben, a többi nem számít”. Megdöbbenő felismerni ebben a sorban Szent Ágoston mondásának mai nyelvünkre való fordítását: „Szeress, és tégy amit akarsz”.

A kötetet egy szerzetes és egy édesapa szerkesztette. Ha belegondolunk, két teljesen különböző ember (az egyiknek nincs gyermeke, a másiknak van) együttműködése eredményezheti a szív és a szem nagyfokú szabadságát, mert mi, szülők, egyedül elfogultak vagyunk. Az elfogultság a szülők erőssége, de amikor véleményt alkotunk gyermekeinkről, egyben a gyengeségünk is.

Nekem öt gyermekem van. Néhány javaslat, amit ebben a könyvben találtam, kifejezetten családbarátnak tűnik számomra: „Soha ne tévézzünk az asztalnál”, „a gyermekek nem megváltoztatásra, hanem elsősorban elfogadásra vágyó személyek”...

Megtaláltam azt az irányelvet, amit aztán hosszú ideig vallottam: „A legjobb módszer egy gyermek neveléséhez az, ha kettő van belőle”. De aztán eszembe jutott, hogy Jézus egyedüli gyerek volt így már nem ragaszkodom ehhez az elméletemhez. Egy gyermek is elég, hogy beteljesítse az életet.

A különböző hangok együttese minden egyes oldalon megerősíti és tisztázza azt a gondolatot, miszerint nincsenek rá szabályok, hogy jól végezzük a dolgunkat. Tájékozódunk, veszeksztünk, de minden gyermek egy külön kaland, aki nem tudod, hová visz, és néha oda visz, ahová nem akarod.

Az én érzéseimet jól visszaadja David Maria Turollo itt idézett három sora: „Segíts nekünk, hogy igazi apák és anyák legyünk, /ne csak >>tettessük<<, hogy azok vagyunk: /ami lehetetlen mesterség”.

A gyermekek varázslatos szavai is fényt hozhatnak. Nekem tele van a lelmem gyermekeim mondásaival. Ebben a könyvben találtam egyet, amely a szerelemről majdnem ugyanazt mondja, mint Leopardi *Magányos pacsirtájának* híres sorai: „A falu minden fiatalja / ünneplőbe öltözik / elmegy otthonról, le az utcákra / és csodál, és őt is csodálják, és örvend a szíve”. Ezen könyvecske közepe táján találjuk az ötéves Martina gondolatát: „A szerelem az, amikor a lány befújja magát parfümmel, a fiú bekeni magát after shave-vel, aztán elmennek, hogy szagolgassák egymást”.

Elképzelem, hogy Martinának van egy kamaszkorú nővére vagy bátyja, aki először szerelmes, és a kislány figyelni őt, és kérdéseket tesz fel neki. A fiatalok ünneplőbe öltöznek, ahogy szüleiktől látták, és a kislány máris készül arra, hogy utánozza őket. Martina körül meleg családi légkört képzelek el, ahol sokat vannak együtt és sokat beszélgetnek. Végül is ez a nevelés.

Magamévá tettem egy „ismeretlen” imádságát, aki arra kéri az Urat, adjon neki „bátorságot, hogy el tudja fogadni gyermekei

döntéseit”. Azt hiszem, erre van leginkább szüksége mindenkinek, akinek van egy, vagy esetleg több gyermeke. Engem legjobban Maria Rita Parsi szavai érintettek meg: „A gyermekek isteneknek tartják szüleiket: félnék tőlük, irigylik tőlük látszólagos mindenhatóságukat, elviselik minden gyengeségüket, mindig igazat adnak nekik”. Amikor ezeket a szavakat olvastam, felidéződött bennem az a megígézet ábrázat, ahogy sok éven keresztül tekintettek rám. Jó olvasást, elfoglalt szülők, akik a föld legősibb és legkalandosabb mesterségét választottátok!

Luigi Accattoli

Ne tanítsatok a gyermekeknek,
ne mutassatok nekik egy már ismert utat.
Ha tényleg akartok valamit,
csak az élet varázsát tanítsatok meg nekik.
Ne tanítsatok a gyermekeknek,
ne terjesszettek közöttük társadalmi illúziókat,
ne tömjétek a jövő fejét régi ideálokkal.
Az egyetlen biztos dolog,
hogy a mi kultúránktól távol kell tartani őket.
Ne tanítsatok a gyermekeket,
hanem saját magatok műveljétek
szíveteket és értelmeteket,
legyetek mindig a közelükben.
Bízzatok a szeretetben, a többi nem számít.
Így szépen lassan meg fog változni a világ.

Giorgio Gaber utolsó éneke

Első rész

Ne bántsátok a gyermekeket!

„Aki befogadja
ezt a gyermeket a nevemben,
engem fogad be.
S aki engem befogad,
azt fogadja be,
aki küldött.”

Lk 9,48

„Ha viszont valaki megbotráncoztat
egyet is e kicsik közül,
akik hisznek, jobb volna neki,
ha malomkövet kötnének
a nyakára és a tengerbe vetnék.”

Mk 9,42

Gyermekem, ki mutatja meg neked a csillagokat,
ha erről a hajóról nem látod őket?
Ki mutatja meg neked a part fényeit?
Gyermekem, az emberek sokszor nem is jutnak el odáig!
Ki tanítja meg neked,
hogy lélegzeted visszafojtva nézd a csillagos eget?
Hogy hosszú órákon keresztül nézz egy képet,
amíg csak bele nem borzong a szíved?
Hogy egyedül az emberek számítanak,
nem a tévedések és az igazságok?
Hogy a mély érzésekhez
nem elég megnyomni egy gombot?

Roberto Vecchioni:

„Gyermekem, gyermekem, gyermekem”

Vasárnapi jegyzet

Alpesi lépcsők

A nyárban uralkodó hegyek hűsítő látvány a szemnek, ölükből pedig havas a magány. Az Alpok szírt-világa Európa és műveltségének véderője, látványban a látvány, a benső táj, amely magunkkal vihető. Ausztria, Itália, Németország, Franciaország, Svájc – sorolhatók az országok, de mindig választani kell: honnan nézd a lánchegységet, honnan kékebbek a tavak, tengerszemek. Költészet, spiritualitás nyújt kezet egymásnak a magaslatokon, s míg a több ezer méteres csúcsok közelében a napjátékot vagy a felhők árnyát csodálad, megzendül az Alpok sajtószerű zenéje, vagy a történelem kezdi el meséit. Az Osterhorn-hegyecsoport közelében a Wolfgangsee – Wolfgang-tó a zarándokremetét, Wolfgangot idézi, St. Gilgen remekművű gótikus temploma a Mozart-családot, hiszen innen származnak. S persze itt van Josef Wiktor Scheffel emlékoszlópa, a költő-író 1826-1886 közt élt, magyarul is megjelent könyvei kalandozó eleinket örökítették meg, az Ekkehard és A sackingeni trombitás. Míg szeli az utat az autó, a hegyek lehajló testvériségében mintha a romantikus, „szép-szerelmes” Hölderlin, a költő szólna. Messziségbe tűnő alakja a Rajnáról énekel, de az Alpok jelképét fogja sorokba: „Sötét repkény közt ültem épp, az erdő / bejáratánál, mikor az arany dél, / meglátogatni a forrást, az Alpok / lépcsőin leereszkedett; / az Alpok nékem a régi hit / szerint istenek rakta vár, / az égiek otthona, ahol / még eljut sok bizonyosság / titkon az emberekhez...” A görög szépségtől mámoros német költő könnyedén vezet tovább, s ha a Zwieselalm magasba lóduló kötélpályáján fölnézel a Dachstein-gleccser közel 3000 méteres hófehérségére, a bizonyosságból valami sejthető lesz... Már gyalogosan fölfelé, s mindenfelé az ösvény mentén az alpesi virág, a rózsza nyílik. Így mondják: alpesi rózsza, a tudomány sem igen okoskodott, hogy más nevet válasszon. Véletlenül sem törekedhetek Hölderlint utolérni, így aztán csak néhány magamfajta verssorra futja: „Szótlanul a Szó / Fények orgonája / Fenyők templomában / szép tűzű a rózsza / alpesi kőszegély / kehelynyi csillaga / Átléphet a lélek e / sugaras tájból / hová a kőbércek / vezetnek a távol / fehér csarnokába? / Így lesz hó és jég közt / zarándok tanyája.”

hírek információk

A július 21. és 31. között Tass Alsószenttamáson, ÁGOTA Falván megrendezett 29. ÁGOTA Tábor a nevelőszülőknél élő fiatalok számára lelki feltöltődést és közösségi élményeket kínált. A tíznapos táborban szentmise, elmélyült beszélgetések és kulturális programok is helyet kaptak. A tábor egyik fénypontja az ÁGOTA Szépe verseny volt, amely az önbizalom erősítését célozta. A fiatalok kreativitásukat, egyéniségüket is megmutathatták, miközben pozitív visszajelzéseket kaptak. A programok nem a külső megjelenésről, hanem a belső értékek elismeréséről szóltak. Az ÁGOTA Közösség ezzel is segíti a gyermekvédelemben élő fiatalok önértékelésének fejlődését.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nagytermében (Torontál tér 4.) nyáresti Társaskört tartanak minden csütörtökön, 19 órai kezdettel. A következő, augusztus 7-i előadás témája: „Istenről, hazáról, szerelemről”, melyet F. Döry Magdolna versmondó és Bata János költő ad elő. Szeretettel várnak minden érdeklődőt a szervezők.

A CsaládKözpont szeretettel várja augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján a Stella Maris Vendégházba, a domaszéki tanyavilágba egy női elvonulásra azokat a lányokat, asszonyokat, akik szeretik a természetet, a közösséget, a szabadságot. A nap folyamán beszélgetés, körtánc, a természethez való kapcsolódás, alkotás, ima várja a résztvevőket. Időpont: augusztus 15. péntek, 9.00 - 17.00. A résztvevők létszáma korlátozott, de néhány szabad hely még van. Jelentkezni augusztus 6-ig lehet a pasztoralis.hu honlapon.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

A Dómkerti Zenés Esték programsorozat következő koncertje augusztus 14-én, csütörtökön 20 órakor kezdődik a Gál Ferenc Egyetem udvarán (Dóm tér 6., bejárat az Apáthy utca felől.). Bucz Magor Junior Prima-díjas zeneszerző új formációja, a MOODS, egyedülálló, nyugtató hangulatú koncerttel várja a közönséget. Az ambient, chill out, klasszikus- és filmzenei elemeket ötvöző előadásban Zeneakadémiát végzett, többszörösen díjazott művészek működnek közre. A közel 70 perces est célja a közös elcsendesedés és belső utazás. A hangulatot versek, látványos vizuális effektek és egy pohár bor tesz ki teljessé. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7., tel.: 62/425-260), Ticket express jegyirodáknak, valamint a www.jegymester.hu oldalon. Jegyár: 4.900,- Ft.

A Szegedi Dóm Látogatóközpont egész évben várja az érdeklődőket. A toronykilátó 302 lépcsőn közelíthető meg, ahonnan 46 méter magasból látható a város. A Dömötör-torony idegenvezetéssel látogatható, melyet belül Aba-Novák Vilmos freskói díszítenek. A kupolakilátó a templom padlásterén keresztül érhető el, meghatározott időpontokban. A kiállítóterben állandó és időszakos tárlatok tekinthetők meg. A programokra jegyek a Látogatóközpontban válthatók (Szeged, Dóm tér 16.), ahol kegytárgyak és szerzetesi termékek is kaphatók. Nyitvatartás: keddtől vasárnapig 9–17 óráig.

A Gál Ferenc Egyetem és a Szegedi Tudományegyetem közös ösztöndíjprogramot hozott létre, melynek célja, hogy hozzájáruljon a pedagógus pályára készülő fiatalok élethivatásának megerősítéséhez, megtartásához és elmélyítéséhez. A Zirzen Janka Ösztöndíj keretében az Egyetem maximum 15 hallgatónak nyújt támogatást, melyre a jelentkezők szeptember 11-től szeptember 22-én, 16 óráig nyújthatják be pályázataikat. A részletekről és a jelentkezés menetéről a gfe.hu honlapon tájékozódhatnak az érdeklődők.